

[Statsministeren.]

desto bedre. Så er det dog kun godt, at det er blevet fremhævet.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen stillede et par spørgsmål om kildeskatten: hvorledes ville nu de to regeringspartier klare det, når man kom ind med flertallet, hvis man opnåede dette flertal. Jeg kan straks sige, at det er da klart, at regeringens socialdemokratiske medlemmer har holdt vore radikale kolleger underrettet om vort forslag til indførelse af en kildeskatteordning, og når vi kommer tilbage, forhåbentlig i flertal og som regering, vil vi forhandle den sag indbyrdes, således som vi har mange, mange års tradition for at forhandle tingene indbyrdes mellem de to nuværende regeringspartier. Det er jo faktisk i Danmarks nyere politiske historie slet ikke småting, der er blevet klareret ved, at socialdemokrater og radikale har fundet fælles løsninger på problemer af væsentlig interesse.

Nu kunne jeg jo supplere dette med et modspørgsmål til de ærede medlemmer fra venstre og det konservative folkeparti. Hvis nu det, som man jo i tankerne har lov til at forestille sig, skulle ske, at de to partier fik regering, hvorledes ville de så klare markedsproblemerne? Ville venstre opgive sit standpunkt om en isoleret tilslutning til fællesmarkedet og følge de konservative, der, så vidt jeg forstår, nærmest støtter regeringens politik, eller ville de konservative forlade den hidtidige linje og støtte venstre? Men oprigtig talt, jeg vil ikke stille det modspørgsmål, for jeg går ud fra, at jeg får det samme svar, som jeg har givet det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at hvis de to partier skulle komme i den situation, ja, så vil man forhandle om den sag.

Om jordlovene har jeg ikke mange bemærkninger til den ærede konservative ordfører. Hans citater fra de artikler, jeg har skrevet, er fuldstændig korrekte, og det var helt i overensstemmelse med mine forventninger, da jeg skrev disse artikler, at regeringen allerede i løbet af samlingens første måneder og selvfølgelig allerhelst allerede i oktober skulle fremsætte nye jordlovsforslag, der viste fuld respekt over for folkeafstemningens resultater. Det var virkelig de linjer, vi arbejdede efter i regeringen, og det var det ønske, vi havde. Så skete der det, som de ærede medlem-

mer, der har beskæftiget sig med disse ting, er fuldstændig klar over, at der blev nedsat et stort planlægningsudvalg under boligministeriet, bl. a. af hensyn til kommunerne, og derved blev udviklingen anderledes; mine oprindelige intentioner kunne ikke opfyldes. Problemerne havnede i dette udvalg, dér ligger de endnu, og jeg gad nok vide, hvad der ville ske den regering, der søgte at hive dem ud af udvalget, før arbejdet var gjort færdigt, og forsøgte at fremsætte forslag her. Jeg tror ikke, sådanne forslag ville få nogen god bekomst.

Jeg vil gerne gøre en sammenfattende bemærkning til sidst. Denne debat har jo af at være den sidste debat før en valgkamp været en meget saglig debat, og det synes jeg vi alle sammen kan være tilfredse med. Der er rejst mange enkeltproblemer. På visse punkter har man efter min opfattelse opholdt sig lidt rigeligt ved enkeltproblemerne og ikke ved den større sammenhæng, men i andre tilfælde er den større sammenhæng fremgået af forhandlingerne. Det er klart, at i en afsluttende forhandling af denne karakter vil der hos næsten samtlige talere være en tilbøjelighed til at pege på de ting, vi er uenige om. Dog tror jeg, det er gået igennem debattens opbygning og forløb, at der også mellem et stort udsnit af dem, der er repræsenteret i denne sal, er en bred enighed om vigtige spørgsmål og især om målene, der skal nås. Jeg lægger megen vægt på at konstatere, at det forholder sig sådan. Jeg tror, at vi, næsten uanset hvorledes valget den 22. september falder ud, vil få brug for at påkalde denne enighed i et bredt samarbejde om de mange store problemer, der skal løses i de næste 4 års folketingsarbejde.

Ude i befolkningen vil man vel interessere sig noget mindre for mange af de spørgsmål, der kan give anledning til en dialektisk debat her i tinget, til en mere eller mindre temperamentsfuld meningsudveksling. Jeg tror, at man vil interessere sig meget mere for det helhedsbillede, der fremgår af den virksomhed, der udfoldes her i tinget mellem regering og folketing. Det helhedsbillede, man vil interessere sig for, vil gå vidt ud. Jeg tror, man vil interessere sig stærkt for de udenrigspolitiske forudsætninger, for fredens bevarelse, for Danmarks mulighed for — og her er jeg enig med de ærede ordførere,